

How to study Chumash- One book at a time - Shmot class #4
The Exodus, why the book is better than the movie
Why Pharaoh changes his mind, or Why God changes His Plan"
Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

I. Review:

In our study over the last two weeks we discussed how it is NOT Moshe's job to orchestrate the Exodus, rather only to follow God's commands - to enable God to execute His 'master plan.'

Even though we saw in last week's shiur that Moshe might have made his own decision when telling Pharaoh that will not return to his palace after the Plague of "choshech"; in today's class we will see how God continues to 'surprise' everyone, as He masterminds His plot to tice Pharaoh to attack the Israelites, which will lead to the ultimate demise of Egypt.

We will also see how these events leave a lasting impression on the Jewish nation as well, and topic that continues to be mentioned in our daily prayers. Today's class will also begin our study on how the focus of Sefer Shmot moves from God taking the Jews of Egypt, to the more central topic of taking 'Egypt out of the Jews' - in preparation for the journey on their way to enter a covenant with God on Mt. Sinai - before they will conquer the Land of Israel.

II. Review - the need to prepar both Am Yisrael and Egypt for the Exodus
Shmot chapter 6:

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲתָה תִּרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפָרְעֹה
כִּי בְּיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחֶם וּבְיַד חֲזָקָה יִגְרָשׂוּם מֵאֶרְצוֹ.

Followed by failure to convey this message of redemption to the people:

First - the people will need re-assurance - 6:2-9 !

ו לָכֵן אָמַר לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה

- וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם
- וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעַבְדֹתָם
- וְגִאֲלְתִּי אֶתְכֶם בְּזֹרֹעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים :
- וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לְכֶם לֵאלֹהִים וַיִּדְעֹתָם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם :

• והבאתי אתכם אל-הָאָרֶץ: אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת-יָדִי לְתַת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב

• וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מִזֶּרְעָה **אֲנִי יְהוָה** :

ט וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן - אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה מִקְצֶר רוּחַ וּמִעֲבֹדָה קָשָׁה :

Followed by chapters 7->11 getting Egypt ready for final plague:

שמות פרק יא

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, עוֹד נֹגַע אֶחָד אָבִיא עַל-פְּרֹעָה וְעַל-
מִצְרַיִם--אַחֲרֵי-כֵן, יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה: כְּשִׁלְחוֹ--כְּלָהּ, גָּרַשׁ יִגְרַשׁ
אֶתְכֶם מִזֶּה. ב. וַדַּבֵּר-נָא, בְּאָזְנֵי הָעָם; וַיִּשְׁאַלוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ,
וְאִשָּׁה מֵאֵת רְעוּתָהּ, כְּלִי-כֶסֶף, וְכְלִי זָהָב. ג. וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת-חֵן
הָעָם, בְּעֵינֵי מִצְרַיִם; גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה, גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם,
בְּעֵינֵי עֲבָדֵי-פְרֹעָה, וּבְעֵינֵי הָעָם. {ס}

ד וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה: “כֹּה אָמַר ה'” “כַּחֲצַת הַלַּיְלָה, אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ
מִצְרַיִם. וּמֵת כָּל-בְּכוֹר, בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם--מִבְּכוֹר פְּרֹעָה הַיֹּשֵׁב עַל-כִּסְאוֹ, עַד
בְּכוֹר הַשֹּׁפְחָה אֲשֶׁר אַחֲרֵי הָרְחִים; וְכֹל, בְּכוֹר בְּהֵמָה” ז. וְלֹכֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֹא
יִחַרְץ-כָּלֵב לְשֹׁנוֹ, לְמֵאִישׁ, וְעַד-בְּהֵמָה--לְמַעַן, תִּדְעוּן, אֲשֶׁר יִפְלֶה ה', בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין
יִשְׂרָאֵל. ח. וַיֵּרְדוּ כָל-עֲבָדֵיךָ אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ-לִי לֵאמֹר, צֵא
אֹתָהּ וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-בְּרַגְלֶיךָ, וְאַחֲרֵי-כֵן, אֵצֵא”;

וַיֵּצֵא מֵעַם-פְּרֹעָה, בְּחָרִי-אָף.

Followed by chapter 12 - Parshat ha'Chodesh!

Note how the focus changes to Am Yisrael

III. The Exodus, to serve God after travelling THREE DAY DISTANCE

Let's trace the journey:

Chapter 12

כט וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה, וַיְהוֹה הַכָּה כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם, מִבְּכֹר פְּרֹעָה הַיֹּשֵׁב עַל-כִּסְאוֹ, עַד בְּכוֹר הַשֶּׁבִי
אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר; וְכֹל, בְּכוֹר בְּהֵמָה.

29 And it came to pass at midnight, that the LORD smote all the firstborn in the land of Egypt, from the first-born of Pharaoh that sat on his throne unto the first-born of the captive that was in the dungeon; and all the first-born of cattle.

ל וַיָּקָם פְּרֹעָה לַיְלָה, הוּא וְכָל-עַבְדָּיו וְכָל-מִצְרַיִם, וַתְּהִי
צְעָקָה גְדֹלָה, בְּמִצְרַיִם: כִּי-אִין בַּיִת, אֲשֶׁר אִין-שָׁם מֵת.

30 And Pharaoh rose up in the night, he, and all his servants, and all the Egyptians; and there was a great cry in Egypt; for there was not a house where there was not one dead.

לא וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וְלְאַהֲרֹן לַיְלָה, וַיֹּאמֶר קוּמוּ אֶזְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי--
גַּם-אַתֶּם, גַּם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; וְלָכוּ עַבְדוּ אֶת-יְהוָה, כַּדְּבַרְכֶם.

31 And he called for Moses and Aaron by night and said: 'Rise up, get you forth from among my people, both ye and the children of Israel; and go, serve the LORD, as ye have said.

לב גַּם-צֹאנֵיכֶם גַּם-בְּקִרְכֶם קָחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם, וְלָכוּ;
וּבִרְכָתֶם, גַּם-אֲתִי.

32 Take both your flocks and your herds, as ye have said, and be gone; and bless me also.'

לג וַתַּחֲזֹק מִצְרַיִם עַל-הָעָם, לְמַהֵר לְשַׁלְּחֵם מִן-הָאֶרֶץ;
כִּי אָמְרוּ, כָּלָנוּ מֵתִים.

33 And the Egyptians were urgent upon the people, to send them out of the land in haste; for they said: 'We are all dead men.'

לד וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת-בָּצֵקוֹ, טָרֵם יַחְמָץ; מִשְׁאֲרֹתָם צָרְתָה
בְּשִׁמְלֹתָם, עַל-שִׁכְמָם.

34 And the people took their dough before it was leavened, their kneading-troughs being bound up in their clothes upon their shoulders.

לה וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ, כַּדְּבַר מֹשֶׁה; וַיִּשְׁאַלוּ, מִמִּצְרַיִם,
כָּל־יְכֶסֶף וְכָל־זָהָב, וְשִׁמְלֹת.

35 And the children of Israel did according to the word of Moses; and they asked of the Egyptians jewels of silver, and jewels of gold, and raiment.

לו וַיְהוֹה נָתַן אֶת-חַן הָעָם, בְּעֵינֵי מִצְרַיִם--וַיִּשְׁאַלוּם;
וַיִּנְצְלוּ, אֶת-מִצְרַיִם. {פ}

36 And the LORD gave the people favour in the sight of the Egyptians, so that they let them have what they asked. And they despoiled the Egyptians. {P}

לז וַיִּסְעוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מִרַעַמְסֵס, סִכְתָּה, כֶּשֶׁשׁ-מֵאוֹת
אֶלֶף רַגְלֵי הַגְּבָרִים, לְבַד מִטָּף.

37 And the children of Israel journeyed from Rameses to Succoth, about six hundred thousand men on foot, beside children.

לח וְגַם-עֲרֹב רַב, עָלָה אֹתָם,
וְצֹאן וּבָקָר, מְקֻנָּה כְּבֵד מְאֹד.

38 And a mixed multitude went up also with them; and flocks, and herds, even very much cattle.

לט וַיֵּאֲפוּ אֶת-הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם, עֲגַת מִצּוֹת--
כִּי לֹא חָמֵץ: כִּי-גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם, וְלֹא יָכְלוּ
לְהִתְמַהֵמָה, וְגַם-צֹדָה, לֹא-עָשׂוּ לָהֶם.

39 And they baked unleavened cakes of the dough which they brought forth out of Egypt, for it was not leavened; because they were thrust out of Egypt, and could not tarry, neither had they prepared for themselves any victual.

Chapter 13 thru 14

ז וַיְהִי, בְּשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת-הָעָם, וְלֹא-נָחַם אֱלֹהִים דָּרָד;
אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים, כִּי קָרוֹב הוּא: כִּי אָמַר אֱלֹהִים, פֶּן-יִנָּחַם
הָעָם בְּרֹאֲתָם מִלְחָמָה--וְשָׁבוּ מִצְרַיִם.

17 And it came to pass, when Pharaoh had let the people go, that God led them not by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said: 'Lest peradventure the people repent when they see war, and they return to Egypt.'

יח וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת-הָעָם דָּרָד הַמִּדְבָּר, יַם-סוּף;
וַחֲמֹשִׁים עָלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, מִמִּצְרַיִם.

18 But God led the people about, by the way of the wilderness by the Red Sea; and the children of Israel went up armed out of the land of Egypt.

יט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-עַצְמוֹת יוֹסֵף, עִמּוֹ: כִּי הִשְׁבַּע הַשְּׁבִיעַ אֶת-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר, פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם, וְהֵעֲלִיתֶם אֶת-עַצְמוֹתַי
מִזֶּה אִתְּכֶם. (see end of Sefer Breishit)

19 And Moses took the bones of Joseph with him; for he had straitly sworn the children of Israel, saying: 'God will surely remember you; and ye shall carry up my bones away hence with you.'

כ וַיִּסְעוּ, מִסּוּכֹת; וַיַּחֲנוּ בְּאֵתָם,
בְּקִצָּה הַמִּדְבָּר. [DAY 2 of travel]

20 And they took their journey from Succoth, and encamped in Etham, in the edge of the wilderness.

כא וַיְהִי הַלֶּיַל לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן, לְנַחֲתָם הַדֶּרֶךְ, וּלְיַלָּה
בְּעַמּוּד אֵשׁ, לְהָאִיר לָהֶם--לְלַכֵּת, יוֹמָם וּלְיַלָּה.
כב לֹא-יָמִישׁ עַמּוּד הָעָנָן, יוֹמָם, וְעַמּוּד הָאֵשׁ, לְיַלָּה--לִפְנֵי, הָעָם.
{פ}

21 And the LORD went before them by day in a pillar of cloud, to lead them the way; and by night in a pillar of fire, to give them light; that they might go by day and by night:

22 the pillar of cloud by day, and the pillar of fire by night, departed not from before the people. {P}

א וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר.

1 And the LORD spoke unto Moses, saying:

ב דַּבֵּר, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיָּשׁוּבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי
פִי הַחִירֹת, בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם: לִפְנֵי בַעַל
צִפּוֹן, נִכְחוּ תַחְנוּ עַל-הַיָּם.

2 'Speak unto the children of Israel, that they turn back and encamp before Pihahiroth, between Migdol and the sea, before Baal-zephon, over against it shall ye encamp by the sea.

ג וְאָמַר פַּרְעֹה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, נִבְכִּים הֵם בְּאֶרֶץ;
סָגַר עֲלֵיהֶם, הַמִּדְבָּר.

3 And Pharaoh will say of the children of Israel: They are entangled in the land, the wilderness hath shut them in.

ד וַחֲזַקְתִּי אֶת-לֵב-פַּרְעֹה, וְרִדְף אַחֲרֵיהֶם,
וְאֶכְבְּדָה בַּפַּרְעֹה וּבְכָל-חֵילוֹ,

4 And I will harden Pharaoh's heart, and he shall follow after them; and I will get Me honour upon Pharaoh, and upon all his host; and the Egyptians shall know that I am the LORD.' And they did so.

וַיַּעֲשׂוּ-כֵן.

ה וַיִּגַד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם, כִּי בָרַח הָעָם;

5 And it was told the king of Egypt that the people were fled; and the heart of Pharaoh and of his servants was turned towards the people, and they said: 'What is this we have done, that we have let Israel go from serving us?

וַיִּהְיֶה לְבַב פְּרַעֲהוּ וְעַבְדָּיו, אֶל-הָעָם, וַיֹּאמְרוּ מֵה-זֹאת עָשִׂינוּ, כִּי-שִׁלַּחְנוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵעַבְדֵּנוּ.

6 And he made ready his chariots, and took his people with him.

ו וַיֹּאסֶר, אֶת-רֶכְבּוֹ; וְאֶת-עַמּוֹ, לָקַח עִמּוֹ.

7 And he took six hundred chosen chariots, and all the chariots of Egypt, and captains over all of them.

ז וַיִּקַּח, שֵׁשׁ-מֵאוֹת רֶכֶב בְּחֹר, וְכָל, רֶכֶב מִצְרַיִם; וְשָׁלְשָׁם, עַל-כָּלוֹ.

ח וַיַּחֲזֶק יְהוָה, אֶת-לֵב פְּרַעֲהוּ מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וַיִּרְדֹּף, אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל; וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, יֵצְאוּ בְיַד רַמָּה.

8 And the LORD hardened the heart of Pharaoh king of Egypt, and he pursued after the children of Israel: for the children of Israel went out with a high hand.

ט וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם, וַיִּשְׁיגּוּ אוֹתָם חֲנִים עַל-הַיָּם, כָּל-סוֹס רֶכֶב פְּרַעֲהוּ, וּפָרָשָׁיו וְחִילוֹ--עַל-פִּי, הַחִירָת, לִפְנֵי, בַּעַל צִפּוֹן.

9 And the Egyptians pursued after them, all the horses and chariots of Pharaoh, and his horsemen, and his army, and overtook them encamping by the sea, beside Pi-hahiroth, in front of Baal-zephon.

י וּפְרַעֲהוּ, הִקְרִיב; וַיִּשְׂאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עֵינֵיהֶם וַהֲגִהוּ מִצְרַיִם נֹסְעֵ אַחֲרֵיהֶם, וַיִּירָאוּ מְאֹד, וַיֵּצְעֲקוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, אֶל-יְהוָה.

10 And when Pharaoh drew nigh, the children of Israel lifted up their eyes, and, behold, the Egyptians were marching after them; and they were sore afraid; and the children of Israel cried out unto the LORD.

יא וַיֹּאמְרוּ, אֶל-מֹשֶׁה, הַמִּבְּלִי אֵינ־קִבְרִים בְּמִצְרַיִם, לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בַּמִּדְבָּר: מֵה-זֹאת עָשִׂיתָ לָנוּ, לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם.

11 And they said unto Moses: 'Because there were no graves in Egypt, hast thou taken us away to die in the wilderness? wherefore hast thou dealt thus with us, to bring us forth out of Egypt?

יב הֲלֹא-זֶה הַדְּבָר, אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר, חַדְל מִמֶּנּוּ, וְנַעֲבֹדָה אֶת-מִצְרַיִם: כִּי טוֹב לָנוּ עֲבַד אֶת-מִצְרַיִם, מִמֶּתְנוּ בַּמִּדְבָּר.

12 Is not this the word that we spoke unto thee in Egypt, saying: Let us alone, that we may serve the Egyptians? For it were better for us to serve the Egyptians, than that we should die in the wilderness.'

יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם, אֶל-תִּירָאוּ--הֲתִיַּצְבוּ וַרְאוּ אֶת-יְשׁוּעַת יְהוָה, אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם:

13 And Moses said unto the people: 'Fear ye not, stand still, and see the salvation of the LORD, which He will work for you to-day; for whereas ye have seen the Egyptians to-day, ye shall see them again no more for ever.'

כִּי, אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת-מִצְרַיִם הַיּוֹם--
לֹא תִסְפוּ לְרֹאֲתָם עוֹד, עַד-עוֹלָם.

יד יְהוָה, יִלָּחֵם לָכֶם; וְאַתֶּם, תִּחְרְשׁוּן. {פ}

14 The LORD will fight for you, and ye shall hold your peace.' {P}

טו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, מַה-תִּצְעַק אֵלַי; דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, וַיִּסְעוּ.

15 And the LORD said unto Moses: 'Wherefore criest thou unto Me? speak unto the children of Israel, that they go forward.

טז וְאָתָּה הָרִם אֶת-מִטְּךָ, וּנְטֵה אֶת-יָדְךָ עַל-הַיָּם-- וּבִקְעָהוּ; וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם, בַּיַּבֵּשָׁה.

16 And lift thou up thy rod, and stretch out thy hand over the sea, and divide it; and the children of Israel shall go into the midst of the sea on dry ground.

יז וְאֲנִי, הִנְנִי מַחְזִיק אֶת-לֵב מִצְרַיִם, וַיָּבֹאוּ, אַחֲרֵיהֶם; וְאֶכְבְּדָהּ בַּפָּרְעָה וּבְכָל-חֵילוֹ, בְּרִכְבּוֹ וּבַפָּרָשָׁיו.

17 And I, behold, I will harden the hearts of the Egyptians, and they shall go in after them; and I will get Me honour upon Pharaoh, and upon all his host, upon his chariots, and upon his horsemen.

יח וַיֵּדְעוּ מִצְרַיִם, כִּי-אֲנִי יְהוָה, בְּהַכְּבֹדִי בַּפָּרְעָה, בְּרִכְבּוֹ וּבַפָּרָשָׁיו.

18 And the Egyptians shall know that I am the LORD, when I have gotten Me honour upon Pharaoh, upon his chariots, and upon his horsemen

IV. SUMMARY of the master plan

A. Discuss the question - how Egypt won't find out

that the Israelites don't plan on coming back -

Was the assumption that no-one would leak the secret?

see Ibn Ezra

אבן עזרא הפירוש הקצר שמות פרק יא

(ד) ויאמר משה כה אמר ה' -

ודע כי דבר גדול היה. וצדיקים גמורים היו ישראל,

שלא גלו הסוד, והוא שפרעה חשב על דברי משה דרך

שלשת ימים - שילכו וישוּבו אל מצרים.

וחלילה שהנביא דבר כזב, כי לא אמר לעולם נשוב.

וחכמת השם נשגבה מדעתנו.

ואשר נראה לי שהיה זה הדבר בעבור שני דברים:

האחד: שיתנו להם כלי כסף וזהב. ואלו ידעו שלא ישובו, לא היו

נותנים. והדבר השני: שיטבע פרעה וחילו. כי אלו היו הולכים

ברשותו, ואין בלבו שישובו, לא רדף אחריהם. והעד: ויגד למלך

מצרים כי ברח העם (שמות יד, ה)

B. Moshe's consistent demand to Pharaoh - 3 day distance... [5:1-3]

ה,א: וְאַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה כֹּה־אָמַר ה' אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיְחַגּוּ לִי בַמִּדְבָּר: ב וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה מִי ה' אֲשֶׁר
אֲשַׁמַּע בְּקוֹלוֹ לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל. ג וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ
גִּלְכָה־נָא דָּרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבַּחַהּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ -
פְּנֵי־פְגָעֵנוּ בַדֶּבֶר אוֹ בַחֲרָב:

See also before each Plague: Shmot 7:14; 7:26; 8:16;9:1; 9:13;& 10:3

ה'... שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר: שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי

C. Pharaoh gives in - each time a little bit more...

פֶּרֶק ח' כֹּא וַיִּקְרָא פַּרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וְלֵאחֲרָיו וַיֹּאמֶר לְכוּ זָבַחוּ
לְאֱלֹהֵיכֶם בְּאֶרֶץ: כִּב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תוֹעֵבַת
מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת־תּוֹעֵבַת מִצְרַיִם לַעֲיִינֵיהֶם
וְלֹא יִסְקְלָנוּ: כג דָּרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים גִּלְךָ בַמִּדְבָּר וְזָבַחְנוּ לַיהוָה
אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֵינוּ:

D. Pharaoh's servants plea - Let them GO - to worship! Shmot 10:7-9

י' ז וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פַּרְעֹה אֵלָיו עַד־מָתִי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח
אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־ה' אֱלֹהֵיהֶם הַיּוֹם תִּדְעַ כִּי אֲבֹדָה מִצְרַיִם:
ח וַיּוֹשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ עַבְדוּ
אֶת־ה' אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי הַהֲלֹכִים:

[Does Moshe give reasons or 'excuses'?

ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ גִלְךָ בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ
וּבְבָקָרֵנוּ גִלְךָ... יא לֹא כֵן לְכוּ־נָא הַגְּבֵרִים וְעַבְדוּ אֶת־יְהוָה' ..

E. The last negotiations: Everything or nothing Shmot 10:24-26

כד וַיִּקְרָא פַּרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ עַבְדוּ אֶת־יְהוָה רַק צֹאנְכֶם
וּבְקָרְכֶם יָצֵג גַּם־טַפְּכֶם יִלְךָ עִמָּכֶם: כה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַם־אֶתָּה תִתֵּן
בְּיַדְנוּ זָבָחִים וְעֹלֹת... כו וְגַם־מִקְנֵנוּ יִלְךָ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׂא רַסְסָה
כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לְעַבְד אֶת־ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֲנַחְנוּ לֹא־נִדְעַ מַה־נַּעֲבֹד
אֶת־יְהוָה עַד־בֹּאֵנוּ שָׁמָּה:

F. * THE EXODUS *- to freedom, or to worship Shmot 12:29-36

י"ב כט וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה זֶה הָפָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם -
לא וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי
גַּם־אַתֶּם גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עֲבַדוּ אֶת־ה' כְּדַבְּרֵיכֶם.
לב גַּם־צִאֲנֶכֶם גַּם־בְּקִרְכֶם קָחוּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ וּבְרַכְתֶּם
גַּם־אֹתִי: [Pharaoh asks for a 'misheberach'!]

F cont;d . Who's rushing whom?

לג וַתַּחֲזֹק מִצְרַיִם עַל־הָעָם לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן־הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ
כָּלֵנוּ מֵתִים: לֵד וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת־בְּצֻקוֹ טָרֵם יַחֲמָז...
לה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַדְבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאַלּוּ מִמִּצְרַיִם כְּלֵי־כֶסֶף וְכֵלֵי
זָהָב וְשִׁמְלֹת: לו וַיְהִי הֵן נָתַן אֶת־חֶזֶן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאַלּוּם
וַיִּנְצְלוּ אֶת־מִצְרַיִם:

G. THE EXPULSION - Egypt forces Israel to leave:

DAY ONE - From Raamses to Succot: Shmot 12:37

לז וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִרַעַמְסֵס סִפְתָּה כְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי..
לט: וַיֹּאפּוּ אֶת־הַבְּצֻק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגַת מִצּוֹת כִּי לֹא
חָמָץ כִּי־גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכֻלוּ לְהִתְמַהֵמָה וְגַם־צִדָּה...

DAY TWO- From Succot to Eitam, & armed! Shmot 13:17-23

יז וַיְהִי, בְּשַׁלַּח פְּרַעֲה אֶת־הָעָם יַח וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ
הַמִּדְבָּר, יַם־סוּף; וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל, מֵאֲרָץ מִצְרַיִם .
...כ. וַיִּסְעוּ מִסִּפְתַּת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתֶם בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר.

DAY THREE- To the Desert, or Back to Egypt? Shmot 14:1-4

פרק יד א וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשׁוּבוּ
וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַחִירָת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בְּעַל צַפֵּן נֶכְחוּ תַחְנוּ
עַל־הַיָּם: ג וַאֲמַר פְּרַעֲה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִים הֵם בְּאֶרֶץ - סָגַר
עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: ד וַתִּזְקַתִּי אֶת־לֵב־פְּרַעֲה וְרַדְף אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָהּ
בְּפְרַעֲה וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי ה'..

H. Pharoah 'takes the bait' & declares war!: Shmot 14:5-9

ה וַיִּגְדַּל לְמַלְךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיִּהְיֶה לְבַב פְּרָעָה וַעֲבָדוּ אֶל־הָעָם
וַיֹּאמְרוּ מִה־זֹּאת עָשִׂינוּ **כִּי־שִׁלַּחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעֲבָדָנוּ** . וַיֹּאסֶר
אֶת־רֶכֶבוֹ וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ... ט וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם...

End Results ---

- Egypt loses the war-, thanks to God's intervention
- Hence - Bnei Yisrael keep the 'spoils' (and what they 'borrowed')
- God's promises from "brit bein ha'btarim" have been fulfilled -
 - The 'enslaver' has been punished
 - Bnei Yisrael leave with 'great wealth
- Nobody lied! Instead Egypt is paid back for לו
- Bnei Yisrael travel into desert to worship God at Har Sinai'

J. What were the Egyptians afraid of? Shmot 1:8-10

ח וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר, אֶל־עַמּוֹ הַנֶּה, עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--רַב וְעָצוּם
מִמֶּנּוּ . י הֲבֵה נִתְחַכְמָה, לוֹ : פֶּן־יִרְבֶּה, וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסִף
גַּם־הוּא עַל־שְׂנְאֵינוּ, וְנִלְחַם־בָּנוּ, וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ.

K. Not wanting to leave Egypt -

* Their complaint before Kriyat Yam Suf - Shmot 14:10-13;

י וּפְרָעָה, הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם ... וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל, אֶל־יְהוָה .
יא וַיֹּאמְרוּ, אֶל־מֹשֶׁה, הֲמַבְלִי אִין־קִבְרִים בְּמִצְרַיִם, לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בַּמִּדְבָּר : מִה־זֹּאת
עָשִׂיתָ לָנוּ, לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם . יב הֲלֹא־זֶה הַדְּבָר, אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם
לֵאמֹר, חַדַּל מִמֶּנּוּ, וְנַעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם : כִּי טוֹב לָנוּ עֲבַד אֶת־מִצְרַיִם, מִמֵּתְנוּ
בַּמִּדְבָּר . יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם, אֵל־תִּירְאוּ...

Now there will be a need for more 'experiences' [nisyonot]

Until Am Yisrael fix their 'attitude problem'